

Proudem mléka

Iva Bittová

Tak už se stmívá
den dohořívá
už i ty usínáš
tak co nám zbývá...
Jít spát to já dobře vím
tak trochu spěchám
když odestýlám
noci té se nebojím
vím co mne čeká
když usínám
oči zralé tváře setmělé
do tmy níž
někám stékám.
Na druhý břeh přebrodím
bílou sukni výš
v proudu mléka.

Tam odtamtudy ty sem k nám
ani nedutám a na nic se neptám
jestli jsou oni tady nebo já tam
kdo se komu zdá
jestli oni mě nebo já se zdám jim
já se zdám jim.

Zpátky se modrou vracívám
a světla lamp
mi ránem svítí.
Ani nevím odkud kam
když přelétám
špičky stromů míjím.
Prsty moře rozčeřím
když z mraků níž
dolů stékám.
Na druhý břeh přebrodím
bílou sukni výš
v proudu mléka.